

SWE-242 16 januari 2005

Säger du att Gud är en människa?

Texten: Matteus 3:13-17

En gammal kvinna och en jungfru träffades i Judas kulleområde. Att den första skulle vara gravid var helt osannolikt. För den andra var det omöjligt. Ändå var båda gravida. När kvinnorna träffades, spratt barnet till i den gamla kvinnans moderliv, och Elisabet ropade med hög röst: *Varför hände detta mig att min Herres mor kommer till mig?* (Luk 1:43)

Är det sant att Herren Gud har en mamma?

Gå framåt i tid. Lyssna på den unge Jesus Kristus första konversation som skrivs ner i Bibeln. Han säger till sina föräldrar: "Ni förstår inte mig." Den tolv år gamla pojken försöker att förklara för sin mamma och styvfar att han känner sig som hemma ibland Jerusalems tempels fantastiska ståt. Templet var en andlig, helig och skrämmande plats för alla andra människor, och det var säkert inte en plats där unga judiska pojkar vanligen valde att leka. Men för Jesus var templet "min fars hus" där han kunde ägna sig åt det som tillhör hans Fader.

Arton år senare lade han åt sidan sitt lugna liv som snickare. Messias ställde sig i kö för att bli döpt av Johannes. Då öppnades himlen, och Anden flög ner till honom. Guds röst hördes när han talade om den droppande unge mannen som steg upp ur vattnet. *Denne är min Son, den Älskade.*

Människor som kände Jesus måste ha tänkt på en paradox över alla andra. Denne, som sov genom stormen därför att han var mycket trött, vaknade, talade strängt till stormen: "Bli tyst", och vinden och vågorna blev omedelbart lugna. Denne, som stod och grät vid en väns grav "något som var helt mänskligt, ropade med hög röst: *Lazarus, kom ut!*, och den döde kom ut ur graven. Vem är denne, som ser ut som en vanlig människa, men gör det som endast Gud kan göra?

Denne är Marias barn. Denne är Gud Faderns Son, hans älskade son. Denne är ett mysterium. Denne är Jesus.

På den första söndagen i Epifania tänker hela kristna kyrkan traditionellt på Jesu dop, som var den officiella början av Jesu offentliga predikande och lärande. Idag ställer vi en fråga som Faderns rop från Himlen framkallar. Vi frågar: Hörde jag rätt? **Säger du att Gud är en människa?**

Sanningen som vi talar om idag kan man inte upptäcka skriven i stjärnorna eller inpräglad i träd. Den infödda kunskapen om Gud som byggdes in i varje människa hjälper inte oss att svara dagens fråga. Svaret på frågan, vem är Jesus Kristus, uppenbarts bara av Gud genom Heliga Skrifterna. Låt mig förklara idag den bibliska läran om Jesus Kristus så tydligt som jag kan.

Jesus är Guds evige, obegränsade Son utan begynnelse och utan ända. "Det fanns aldrig en tid när han inte fanns" är sättet som teologerna uttalar sanningen. Han delar fullkomlig jämlikhet med Gud Fadern och har haft den från evighet. *I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud* (Joh 1:1). Detta deltagande i hela gudomligheten ändrade inte när han blev människa och kom in i vår värld genom sin konception i Marias moderliv. Hans gudomliga attribut var tydliga i hans häpnadsväckande liv. De visades fram för en kort tid när han gjorde vatten till vin, stillade stormen, uppväckte Lazarus från de döda, osv. Men genom inkarnationen blev Guds Son mänsklig liksom vi. Jesus tittade upp på stjärnorna i häpenhet och kände ett bistings smärta "precis som du och jag.

När Gud den Sonen kom in i världen på detta sätt, kallar vi det för hans förnedring. Att ha en mänsklig natur är inte förnedrande av sig själv. Faktiskt har Kristus fortfarande sin mänskliga natur när han sitter på Faderns högra sida i Himlens härlighet. Nej, den förnedrande delen var att under sitt liv på jorden höll han sin gudomliga natur gömd inom sitt mänskliga kött, så att han såg ut till det yttre som en människa och ingenting mer. Det fanns ingen särskild skönhet eller majestät som drog människor till honom. Han såg ut som en vanlig karl. Även när han hungrade efter mat i öknen och Satan hånade: *Om du är Guds Son, så befall att de här stenarna blir bröd*, svarade Jesus: *Människan lever inte bara av bröd*. Jesus menade att han skulle uppleva liv i världen som varje människa gör. Han ville uppleva också hungern och smärtan. Han kom för att vara Guds fullkomliga uppenbarelse i mänsklig gestalt. Han är en fattbar översättning av den ofattbare Gud.

Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud, och är hos Fadern, har gjort honom känd (Joh 1:18).

Det var en oräknelig nedlåtenhet. Blir man en fisk för att skapa en närmare förbindelse med fiskarna i sitt akvarium och har del i deras fiskaktiga liv? Längtar man efter att bli en av de miljoner myror så att han kan prata med dem på flytande myramål?

Alla sådana jämförelser är bleka och svaga, för i Kristus höll den dödliga den odödliga, och den mätliga den omätliga. Den oskapade blev en skapelse. Gud kom så att vi kan känna vår annars obegriplige Gud. Synen av gammaltestamentliga människor som kröp ihop inför den härlige Gud vid Sinaibergets fot har sin motpart i pojkar och flickor som sprang till Jesus för att ta emot hans välsignelser. Vardagliga människor "prata utan fruktan med helige Gud. Och om ni vill veta vad livets Skapare anser om död, behöver ni bara att titta på Jesus vid Lazarus grav. Ni kan se att han grät med tårar. Eller, om ni vill veta vad den allsmäktige Skaparen anser om er, behöver ni bara se honom när han dog, och ni vet. *Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner* (Joh 15:13), sa han. Som Martin Luther sa: "Vi flyr ifrån den dolde Guden (dvs. Himlens vördnadsbjudande Gud) och skyndar till (vår broder) Kristus." I Kristus har världen sett Guds ansikte. Genom Kristus har Gud talat direkt till oss på mänskligt språk som vi förstår.

Denne Gud kom till jorden så att han kunde göra den enda saken som han inte kunde göra i Himlen. Han kom för att *dö*. Eftersom vi aldrig kunde hitta vägen åter till honom, kom han för att söka efter och frälsa de förlorade. Från födelsen var vi Guds fiender, döda i våra överträdelser och synder. I Jesus kom Gud för att rädda oss.

Låt oss pröva försiktigare Jesu identitets mysterium. Heliga Skrifterna lär att Jesus är en person med två naturer. Vår Herre Jesus är både fullkomligt mänsklig och helt gudomlig. Här är principen: Vi urskiljer Kristi två naturer, men vi skiljer dem aldrig åt eftersom han alltid är en person.

Första poängen: Vi urskiljer Kristi två naturer. Till exempel, säger vi att Jesus fick dö enligt sin mänskliga natur och att han hade makt att uppväcka Lazarus från de döda enligt sin gudomliga natur. Vi säger sådant därför att Gud inte kan dö och man inte kan uppväcka de döda. Lagg märke till, emellertid, att vi inte talar om Jesus som någon hybridblandning av Gud och människa. Inkarnationen innebar inte att föreningen av det gudomliga med det mänskliga resulterade i en varelse som visserligen var mer än en människa, men mindre än Gud, ett mellanting eller en tredje slags varelse. Om han var halvgud och halvmänniska, skulle han faktiskt vara varken sann Gud eller sann människa. Skrifterna nämner honom tydligt som båda *en människa Kristus Jesus* och *den sanne Guden*. Så erkänner vi båda den mänskliga naturen och den gudomliga, var och en distinkt, fullkomlig och obruten.

Andra poängen: Vi skiljer aldrig de två naturerna åt. Den gamla trosbekännelsen som skrevs i Kalcedon av 451 säger: "Kristus skall bekännas i två naturer, oblandade, oföränderliga, odelbara, oskiljaktiga." Mysteriet är att, fastän han äger två fullkomliga naturer, den ena mänsklig och den andra gudomlig, är han inte två olika personer som på något sätt klistras tillsammans. Han är bara en person. Detsamma *jag* som sa *Jag törstar* är det *jag* som sa: *Jag är med er alla dagar intill tidens slut*. Och eftersom han är en person, hittas den ena naturen aldrig bortsett från den andra. Detta betyder att allt som hände denna galileiska människa också hände Gud. Och det finns ingenting han gör enligt sin gudomliga natur som han inte också gör som vår vän och broder Jesus.

Det betyder helt enkelt att Gud levde här. Och Gud grät. Gud kämpade mot djävulens frestelser. Gud korsfästades för er. Och nu kommer det stora mysteriet: Det betyder att Gud dog, och att Guds kropp lades i graven. Det är vad Skrifterna säger: människor korsfäste *härlighetens Herre*, och vi som tror på honom är kyrkan *som han* (Gud!) *har köpt med sitt eget blod*. Hörde ni rätt att Herren Gud korsfästes? Och att Gud har blod? Precis, i Kristus har Gud blod som han lät rinna för oss. Lova Herren; prisa honom!

Det finns mer. Vem är han som styr universum, han som säger: *Jag har fått all makt i himlen och på jorden* (Mt 28:18), han som ska komma en dag för att döma världen och alla i den? Är han någon okänd Gud som kan gömmas av mysterium och avstånd? Ja, men han är också snickarens son, denne som vi såg när han välsignade dessa barn, sträckte sig efter en spetälsk människa, stekte några fiskar vid Galileissjöns strand, och när han sa: *Var inte rädd. Tro endast* (Mk 5:36). Han är Jesus, vår broder, vår vän.

Martin Luther belyste sanningen om inkarnationen på detta sätt. Föreställ er hela människosläktet på en sida av en balansskala. På den andra sidan sätt vilket helst kätteri om Kristus ni vill, som till exempel att han var bara en människa och ingenting mer eller att han inte var en verklig människa. Om vi gör sådant, kommer vi att sitta oberörda och oflyttbara på vår sida av skalan. Men sätt på balansens andra sida, "Härlighetens Herre korsfäst för oss," och, som Luther sa, "Vi flyger upp." Genom tro på Jesus flyger vi till Faderns sida. Samma adjektiv, som Fadern använde vid Jesu dop att beskriva sin egne härlige Son använder han också för att beskriva er och mig pga. Jesus. I Kristus är vi dem som Gud älskar. Vi är Guds *älskade*. Här har vi den kristna religionen i ett nötskal. "Jag älskar dig," säger Gud genom Kristus. Vi svarar: "Jag vet!" Det är frälsande tro.

Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus (1 Tim 2:5). För Jesus att lägga sig ner som en bro mellan Gud och människor, måste han vara en av oss på varje sätt, och samtidigt måste han vara gränslöst mer. Vi behövde en ersättare som skulle leva ett verkligt mänskligt liv i vårt ställe och gör rätt allt som vi alltid gör fel. Sedan behövde vi att denne ersättare dör en mänsklig död som skulle ha det gränslösa värde att återlösa varje människas liv.

Om det som jag har sagt om Jesus verkar fantastiskt och konstigt, är det för att det är så. Men kom ihåg att, såsom din framdörrs lås behöver en särskild nyckel med en unik gestalt som passar det, så behöver låset på Himlens dörr en särskild nyckel. Denna nyckel är Gudmänniskan Jesus. Låset som höll Himlens dörr stängd för oss var vår syndaskuld och vår brist på rättfärdighet. Jesu rättfärdighet och hans betalning för att friköpa oss är nyckeln som öppnar Himlens dörr för oss!

Säger du att Gud är en människa? Ja, Marias son är faktiskt också Guds Son. Gud är en människa som har gudomlig makt, oändlig nåd, och rätten att säga till oss: "Era synder är förlåtna."

Konkordieformeln

Del 1: Sammanfattning (Epitome) [VIII. Om Kristi person](#)

1. Den gudomliga och mänskliga naturen i Kristus är personligen förenade, att det inte är fråga om två Kristus, den ene Guds son och den andre människans son, utan om en enda Guds och människans son. Luk. 1; Rom. 9.
2. Vi tror, lär och bekänner, att den gudomliga och den mänskliga naturen inte är sammanblandade till ett väsen och att den ene inte är förvandlad till den andra, utan varje natur behåller sina väsentliga egenskaper, vilka aldrig någonsin kan bli den andra naturens egenskaper.
3. Den gudomliga naturens egenskaper är: att vara allsmäktig, evig, oändlig, i överensstämmelse med sin natur och sitt naturliga väsens egenart, absolut, allestädesnärvarande, allvetande o.s.v. Egenskaper, som aldrig någonsin kan bli den mänskliga naturens.
4. Den mänskliga naturens egenskaper är: att vara en kroppslig varelse eller ett skapat väsen, att bestå av kött och blod, att vara ändlig och begränsad, att lida och dö, att stiga upp och ned och röra sig från en plats till en annan, att känna hunger, törst, köld och hetta o.s.v. Sådana egenskaper, som aldrig någonsin kan bli den gudomliga naturens.
6. Därför tror, lär och bekänner vi, att Gud är människa och människan är Gud, vilket inte kunde vara förhållandet om den gudomliga och den mänskliga naturen inte verkligen, och i sanning, hade någon förbindelse med varandra.
7. Därför tror, lär och bekänner vi, att Maria inte avlat och fött endast en människa utan Guds sannskyldige Son, vilket gör att hon också med rätta kallas och verkligen är Guds moder.